

"In subțire, strălucitor și curat"

28 februarie 2005

Gili Cârstea

O lungă perioadă de timp din istoria modernă a poporului nostru s-a crezut că mireasa lui Hristos este cetatea fizică a Noului Ierusalim. Ne-am bucurat să-i măsurăm străzile de aur și porțile de mărgăritar, comparându-le cu vajnicul și vetustul nostru beton armat. Cum i s-a dat ei "să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat" a fost mai greu de explicat, dar ne-am consolat cu gândul că aici este o metaforă.

În ultima vreme, se discută tot mai des despre Noul Ierusalim ca fiind trupul colectiv al lui Hristos. Faptul că temeliele cetății sunt cei doisprezece apostoli, iar porțile sunt cele douăsprezece seminții ale lui Israel, a reușit să trezească interesul multora pentru o nouă abordare a limbajului profetic. Este tot mai bine primită explicația că Mireasa lui Hristos este biserica ultimei generații și că aceștia urmează să i se dea să se îmbrace cu in strălucitor, care reprezintă "faptele neprihănite ale sfinților" (Apoc 19:8). Imaginea aceasta este susținută și de episodul din Zaharia, în care lui Iosua, marele preot, i se oferă o haină albă în locul hainei murdare cu care era acoperit. Haina murdară a marelui preot însemna nelegiuirea poporului transferată asupra lui, iar îngerul este clar în interpretarea evenimentului: "Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare!" (Zah 3:4).

Momentul descris de aceste două profeții este încă în viitor, un viitor pe care acest popor îl poate aduce foarte curând. Până atunci, singura noastră speranță este neprihănirea lui Hristos. Dar în ziua ispășirii finale, neprihănirea lui Hristos va deveni neprihănirea sfinților. Fiul omului a fost neprihănit deoarece Tatăl locuia în El, iar cele două naturi, umană și divină, erau una. Aceasta este singura soluție pentru trăirea în sfințenie. Spiritul Profeției numește așa ceva nunta. La nunta Mielului, pe care Ioan o vede în viziune, urmașii lui Hristos, biruatorii fiarei, vor fi făcuți părtași de natură divină, iar neprihănirea acoperitoare a lui Hristos devine neprihănirea lor. Apare astfel un popor capabil să ofere omenirii imaginea autentică a caracterului lui Dumnezeu – slava Sa – cu o asemenea credibilitate și eficiență încât se poate spune că pământul "s-a luminat" de slava lui Dumnezeu.

Nunta produce îndepărtarea nelegiuirii, iar Mireasa lui Hristos poate acum să invite omenirea la ospățul nunții Mielului, lucru absolut nepotrivit înainte ca nunta să poată avea

loc. Această lucrare este numită marea strigare, o ultimă invitație făcută familiei omenеști de a accepta neprihănirea lui Hristos în locul farmecelor lui Baal, un hristos multi-cultural amalgamând puzderia de zei adorați de religiile lumii.

Prin urmare, evenimentele finale nu se pot desfășura dacă cele două lucrări descrise de Hristos nu se împlinesc: Predicarea evangheliei împărăției, și pregătirea Miresei lui Hristos pentru nuntă.

Zilele pe care le trăim sunt o împlinire a profeției lui Daniel, când Dumnezeu ridică o împărăție “fără ajutorul vreunei mâini” exact când regatele Europei se pregătesc să refacă visul lui Nebucadnețar fără să țină seamă de tâlcuirea lui. În această situație, vă dați seama cât de contrariat este universul spectator observând cum membri marcanți ai bisericii rămășiței invită poporul să se alătore religiei globale pe drumul batjocoririi scopului lui Dumnezeu din veacuri veșnice, împiedicând astfel nunta Mielului.